

Sfântul săptămânii

Nicolae din Flue (1417-1487)

S-a născut la Sachseln. A dus o viață modestă. S-a remarcat mai apoi ca soldat. La 30 de ani s-a căsătorit și a avut 10 copii. După o carieră militară, a devenit consilier și judecător în anul 1459. După ce a avut o viziune mistică, a decis să se dedice vieții contemplative în întregime. În 1467 și-a părăsit familia, cu acordul soției, și s-a instalat ca eremit la Ranft în Elveția. Faima sa de înțelepciune și evlavie i-a atras pe mai marii Europei care au recurs la sfaturile lui. S-a remarcat prin arta medierii în cazul conflictelor și prin dragostea pentru pace.

A fost beatificat în anul 1648 de către Papa Inocențiu al X-lea și canonizat de către Papa Pius al XII-lea în anul 1947.

© 2019 don Giovanni Berti, gioba.it

Calendarul săptămânii 17-24 martie 2019

17	D	† DUMINICA II DIN POST; Sf. Patriciu, ep.
18	L	Sf. Ciril din Ierusalim, ep. inv. (*)
19	M	SF. IOSIF, SOȚUL SF. FC. MARIA; Fer. Marcel Callo, m.
20	M	Ss. Paul, Ciril, Eugen și îns. m.
21	J	Sf. Nicolae din Flue, pustnic
22	V	Sf. Lia, văduvă
23	S	Sf. Turibiu din Mongrovejo, ep. (*)
24	D	† DUMINICA III DIN POST; Sf. Ecaterina a Suediei, clg.

Gândul săptămânii

“A-L iubi pe Dumnezeu e totodată și una din modalitățile de a învăța să nu ne temem de nimic.”

(Fericitul Vladimir Ghika)

Foia
LITURGICĂ

19 martie 2019 • SF. IOSIF, SOȚUL SF. FC. MARIA • Fer. Marcel Callo, m.

LECTURA I

Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său
Citare din cartea a doua a lui Samuel 7,4b-5a.12-14a.16

În zilele acelea, cuvântul Domnului a fost adresat lui Natan: “Du-te și spune-i slujitorului meu David: «Așa vorbește Domnul: Când se vor împlini zilele tale și te vei odihni cu părinții tăi, voi ridica un descendent al tău după tine, care a ieșit din tine, și-i voi întări domnia. El va zidi o casă numelui meu și voi întări scaunul lui de domnie pentru vecie. Eu îi voi fi lui tată și el îmi va fi mie fiu. Casa ta și domnia ta vor fi stabile înaintea ta pentru totdeauna, iar tronul tău va fi întărit pe vecie»”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 88(89),2-3.4-5.27 și 29 (R.: cf. 37a)

R.: Seminția lui va dăinui în vecii vecilor.

Îndurările Domnului în veci le voi cânta,
cu gura mea voi face cunoscută din generație în generație fidelitatea ta.

Căci ai spus: “Îndurarea s-a întemeiat pentru totdeauna; ai stabilit în ceruri fidelitatea ta. **R.**

Am încheiat alianță cu alesul meu,

i-am promis cu jurământ slujitorului meu David:

«Îți voi întări seminția pe vecie, din generație în generație, îți voi întemeia tronul tău de domnie»”. **R.**

El îmi va spune: “Tu ești tatăl meu,

Dumnezeul meu și stâncă mântuirii mele”.

Pentru el păstrez pe veci îndurarea mea

și alianța mea va rămâne neclintită pentru el”. **R.**

LECTURA A II-A

Nu prin lege i-a fost făcută promisiunea lui Abraham.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 4,13.16-18.22

Fraților, promisiunea că va deveni moștenitorul lumii i-a fost făcută lui Abraham și descendenței lui nu prin Lege, ci prin justificarea din credință. De aceea promisiunea a fost făcută prin credință, ca să fie din har și ca promisiunea să rămână sigură pentru toată descendența: nu numai pentru cel care provine din Lege, ci și pentru cel care provine din credința lui Abraham, care este părintele nostru, al tuturor - după cum este scris: "Te-am pus părinte al multor neamuri" - înaintea lui Dumnezeu în care a crezut, care dă viață celor morți și cheamă la ființă cele ce nu sunt. Sperând împotriva oricărei speranțe, el a crezut că va deveni părintele multor neamuri, după cum i se spusese: "Așa va fi descendența ta". Pentru aceasta i s-a considerat ca justificare.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. Ps 83(84),5

Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, Doamne, pentru că te pot lăuda mereu.

EVANGHELIA

Iosif a făcut după cum i-a poruncit îngerul Domnului.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 1,16.18-21.24a

Iacob i-a dat naștere lui Iosif, soțul Mariei, din care s-a născut Isus, cel care se numește Cristos. Nașterea lui Isus Cristos însă a fost astfel: mama lui, Maria, fiind logodită cu Iosif, înainte ca ei să fi fost împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt. Iosif, soțul ei, fiind drept și nevoind s-o expună, a vrut să o lase în ascuns. Cugetând

el la acestea, iată că un înger al Domnului i-a apărut în vis, spunându-i: "Iosif, fiul lui David, nu te teme să o iei pe Maria, soția ta, căci ceea ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt! Ea va naște un fiu și-i vei pune numele Isus, căci el va mântui poporul său de păcatele sale". Trezindu-se din somn, Iosif a făcut după cum i-a poruncit îngerul Domnului.

Cuvântul Domnului

Evanghelia după Matei ne prezintă, în 5 sau 6 versete, cea mai mare dramă de iubire care a existat vreodată (Mt 1, 18-25). [...] Evanghelistul, evident, și aici ca și în relatarea Pătimirii, a folosit o mare sobrietate, astfel încât trebuie o mare atenție pentru a percepe sub aceste cuvinte imensitatea dramei. Iosif și Maria sunt logodiți, ceea ce implică la evrei un angajament definitiv, într-atât încât, dacă logodnica comite o greșală, dacă îi este infidelă logodnicului ei, este lapidată ca adulteră. Maria așteaptă nașterea lui Isus. Poartă în sânul ei această viață înfinită al cărei mister rămâne ascuns în credința sa, lucru pe care Iosif nu-l cunoaște. Și este chiar momentul în care căsătoria trebuie să se încheie, momentul în care logodnicul, după obicei, o aduce pe logodnică în casa sa. La capătul acestui itinerar descoperă această situație de neînțeles pentru el. Știe, simte, este convins prin toate fibrele ființei sale că ea este nevinovată! [...] Orice întrebare poate părea o lipsă de încredere. Orice întrebare poate răni un suflet cu totul delicat, orice întrebare ar putea fi o ruptură în această iubire unică, care este pecetluită sub privirea lui Dumnezeu. Ce să faci? Trebuie să o cruțe, mai ales să nu o dezonoreze! Atunci, adoptă soluția eroică a tăcerii. Nu va pune nicio întrebare. O va trimite, o va trimite în secret la familia ei pentru a nu o defăima. Maria, cunoaște toată această dramă, o trăiește și ea dublu, în ea și pentru el. [...] Ar putea vorbi. Dar nu! Nu poate, pentru că ceea ce s-a împlinit în ea este secretul lui Dumnezeu. Dumnezeu a atras-o pe această cale excepțională. Dumnezeu este cel

care poate să aibă grijă de secretul său, care nu îi aparține ei și pe care trebuie să i-l abandoneze complet. Și cu toate acestea, are mai mult ca niciodată nevoie, în starea în care se află, de ocrotirea lui Iosif, pentru că în ochii oamenilor va trece drept adulteră dacă este despărțită de el. [...] Dar și ea se ascunde în această tăcere înfinită.

Și tocmai aici este imensa dramă a acestor două suflete care trebuie să se iubească cu o iubire unică, pentru că sunt capabile, el de o tăcere care îl torturează, ea de această înțelegere care o sfâșie. [...] Aceste două tăceri alăturate, aceste două tăceri infinite, aceste două tăceri care se ghicesc, care circulă una în alta, care sunt sfâșiate una prin alta și al căror sfârșit numai Dumnezeu îl știe, sfârșit care va veni tocmai când Iosif va adormi cu această decizie torturată de a se separa de această ființă pe care o iubește cu o iubire unică, pe care o respectă mai mult ca niciodată și al cărei mister este pentru el întunericul cel mai sfâșietor.

În acest moment somnul eliberator îl va lumina. [...] Atunci se va trezi din somn și o va lua la el. Și se vor regăsi, după ce au traversat această prăpastie, [...] și se vor regăsi uniți pentru veșnicie, și uniți tocmai în acest copil minunat, care consacră dubla lor feciorie și pe care îl vor crește împreună, îl vor ocroti împreună, îl vor da lumii împreună.

Maurice Zundel
În Liban, la Ghazir, prima
reculegere ținută Franciscanelor de
la Lons le Saunier, 20-27.07.1959
(Maurice Zundel, *Silence, Parole de
Vie*, Anne Sigier, 2001):
goo.gl/Za74Bg